

de harp, het muisje en de kakkerlak'. In de inhoud staat bij ieder verhaal het land van herkomst vermeld.

Verhalen zijn er om te lezen en te vertellen, maar in dit boek is ook genoeg om naar te kijken. De verhalen hebben Sandra Klaassen geïnspireerd tot het maken van veel speelse aquarellen, waarin de bonte stoet muzikanten aan ons voorbij trekt.

Maria van Donkelaar en Martine van Rooijen

Inhoud

De zingende trommel – <i>Afrika</i>	9
De bij, de harp, het muisje en de kakkerlak – <i>Ierland</i>	15
Het avontuur van de speelman – <i>Frankrijk</i>	22
Prinses Sumitra en de slangenbezweerder – <i>India</i>	29
Carlos en zijn viool – <i>Spanje</i>	36
De doedelzak van Opa McCrimmon – <i>Schotland</i>	42
Het lied van de zeemeermin – <i>België</i>	50
De rattenvanger van Hamelen – <i>Duitsland</i>	58
Het raadsel van de gouden schoentjes – <i>Zweden</i>	66
De vos en de kraai – <i>Frankrijk</i>	76
De bloem van Lirolaai – <i>Peru</i>	78
Vingerhoed – <i>Ierland</i>	86
De didgeridoo – <i>Australië</i>	92
De tsarina als speelman – <i>Rusland</i>	98
De indianendans – <i>Canada</i>	104
De nachtegaal – <i>Denemarken</i>	110
Het toverhoedje en het tovertrompetje – <i>Nederland</i>	116
Elfenheuvel – <i>Ierland</i>	123
Aríon en de dolfijn – <i>Griekenland</i>	130
Welke muziek is het mooist? – <i>Afghanistan</i>	136
Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is	140

De zingende trommel

Culu!' klonk het tussen de rieten hutjes van het dorp. En daar kwam het vrolijke meisje al aangehuppeld. In een kring zaten de oudste mannen van het dorp.

'Kijk Culu,' zeiden ze. 'Deze jongen wil met je trouwen. Het is Sundu de Rode Antilopeman. Ga zitten en kijk of je zijn dans mooi vindt.'

Culu giechelde. Ze was erg benieuwd.

Rode Antilopeman zette zijn masker op. Terwijl de mannen op hun trommels roffelden, danste hij de antilopedans. Culu keek naar de dans. Hoe sneller het ritme van het getrommel werd, hoe meer het leek of er een antilope heen en weer sprong. Ze vergat bijna dat het een jongen was.

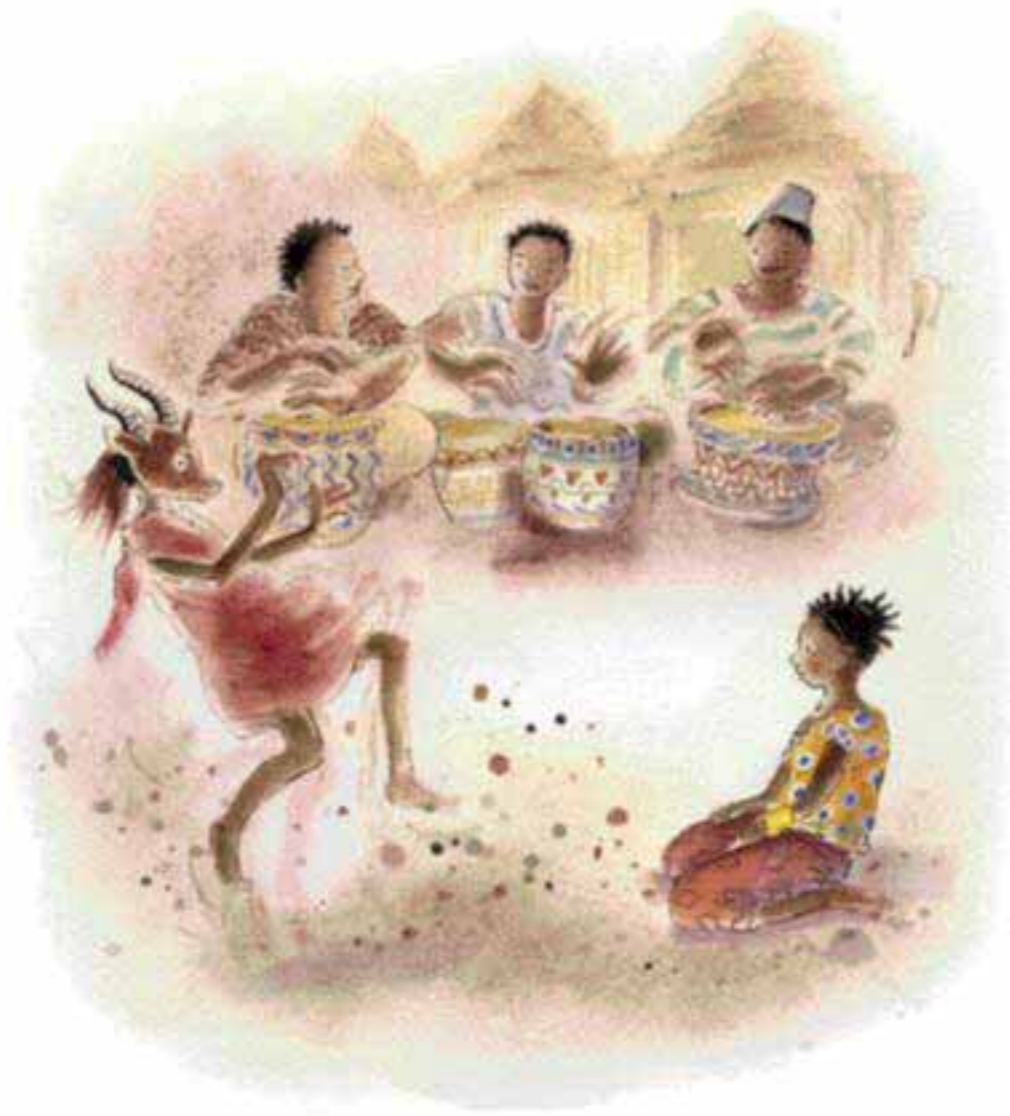
Toen zette Sundu zijn masker af. 'Wil je met mij trouwen?' vroeg hij aan Culu.

'Ik wil alleen met je trouwen als je mij honing uit de hoogste boom van het oerwoud brengt,' antwoordde Culu.

Sundu ging op pad en vond de hoogste boom. Hij begon te klimmen. Hij klom hoog boven de andere bomen uit. Maar hoe sterk en handig hij ook was, de top waar de honing zat, bereikte hij niet.

Toen hij zonder honing in het dorp terugkwam, stuurden de dorpsoudsten hem weg.

Teleurgesteld liep Sundu naar huis terug. Hij vertelde het verhaal aan zijn vriend Boloko, de Zwarte Aapman.

‘Ik denk dat ik het ook eens ga proberen,’ zei Boloko en hij vertrok meteen naar het dorp van Culu.

‘Ik heb een vrouw nodig en ik zou graag met Culu trouwen,’ zei hij tegen de dorpsoudsten.

Nu moest Boloko voor Culu dansen. Hij zette zijn Zwarte-Apenmasker op en danste op het ritme van de trommels. Dat was nog eens een apendans. Je vergat gewoon dat het een jongen met een masker was. Daar sprong een grote zwarte aap!

Toen Boloko zijn masker afzette, vroeg hij aan Culu: ‘Wil je met me trouwen?’

‘Ik wil best met je trouwen,’ antwoordde zij. ‘Maar dan moet je eerst honing halen uit de hoogste boom van het oerwoud.’

Boloko klom in de boom, maar de weg naar boven was erg lang. Het lukte hem niet de top te bereiken. Toen hij terugkwam zonder honing, werd ook hij naar huis gestuurd.

Boloko ging terug naar zijn dorp en vertelde het hele verhaal aan zijn vriend Iblis, de Gele Hyenaman.

‘Ik denk dat ik het ook eens ga proberen,’ zei Iblis en hij vertrok naar het dorp van Culu. Hij zette zijn Gele-Hyenamasker op en danste op het ritme van de trommels.

Het was een plezier om naar Iblis’ dans te kijken. Met soepele sprongen bewoog de hyena door de kring. Daarna moest Iblis honing halen voor Culu. Maar ook hij kwam zonder honing terug.

Toen Makatuwa, de Grijsze Muisman, hoorde dat het zijn makkers niet gelukt was om honing voor Culu te halen, zei hij: ‘Ook al ben ik maar een kleine grijze muisman, ik ga het toch proberen.’

In de kring van dorpsoudsten zette hij zijn Grijsze-Muismasker op en danste

op het ritme van de trommels. Culu moest erg lachen om die muis die in de rondte sprong. En nog voor Culu erom had gevraagd, zei Makatuwa: 'Ik ga die honing voor je halen.'

Hij klom in de boom. Het was een lange weg naar de top, maar de kleine muisman klom vliegensvlug naar boven. Daar pakte hij alle honing die er was en ging ermee naar de dorpsoudsten.

'Aha,' zeiden ze. 'Het is je gelukt. Nu mag jij, Malatuwa de Grijze Muisman, met Culu trouwen.'

Trots keerde Malatuwa terug naar zijn dorp om het nieuws aan zijn vrienden te vertellen. Iedereen vond het leuk, behalve Iblis de Gele Hyenaman. Die was jaloers.

De volgende dag ging Culu naar de rivier om kleren te wassen. Ze zong een vrolijk liedje, terwijl ze langs de rotsen op de oever liep.

Opeens sprong er iemand achter een rotsblok vandaan. Het was Iblis, de Gele Hyenaman. Hij greep Culu beet en stopte haar in zijn trommel.

'Jij en ik gaan samen op reis,' lachte Iblis vals. 'Elke keer als ik op de trommel sla, moet jij liedjes zingen.'

Arme Culu. Daar zat ze in haar kleine gevangenis. Niemand die haar zou vinden.

Ze trokken van dorp tot dorp. Overal waar ze kwamen, op feesten, bruiloften en begrafenissen, speelde Iblis op zijn trommel en Culu zong. Niemand had ooit zoiets gehoord: een trommel die liedjes zong als je erop sloeg! Maar haar liedjes klonken niet meer zo vrolijk als vroeger.

Na een tijdje werd Iblis onvoorzichtig. Op een van zijn tochten kwam hij in het dorp van Culu. De dorpsoudsten vroegen hem op zijn trommel te spelen.

En Iblis was nog niet begonnen of ze hoorden een meisjesstem uit de trommel komen. De dorpsoudsten spitsten de oren.

'Is dat niet de stem van Culu?' fluisterden ze tegen elkaar.